

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Szerkesztői iroda: főutca, 203. szám.

Idő intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadó-hivatal:

Eperjesi Bank-Egylet könyvnyomdájában Eperjesen.
Idő intézendő minden előfizetés, hirdetésmény és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár:

vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre 4 frt.
Félévre 2 „
Negyedévre 1 „

HIRDETÉSI DÍJ:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyittdíj minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadtnak el.

Eperjes, augusztushó 30-án.

A közvagyonsodás egyik hatalmas tényezője az ipar s a modern államok nagy része anyagi felvirágzását kétségkívül az ipar fejlettségének is köszönheti.

Mi, mint ostermeléssel foglalkozó nemzet, mindaddig mostoha bánásmódban részesítettük az anyagi haladás ezen alkotó-elemét: büszkék voltunk nyers terményeinkre s beértük azzal, ha azokat potom áron a külföldnek eladtuk.

A külföldi ipar feldolgozta a nyers anyagot s — mi habár módosított alakban, de aránylag így is drága pénzen — visszavároltuk azt.

Állandó közvetett adója volt ez a magyar nemzetnek, mely a külföld javára esett.

Ujabb időben kissé jobbra fordult e kedvezőtlen viszony, a nélkül azonban, hogy megszünt volna. Mi most is, ép úgy, mint hajdan, pártoljuk a külföldi ipart s ily módon eszköze vagyunk annak, hogy az saját rovásunkra virágozzon és egyre fejlődik.

Igy volt ezzel hajdan Németország is; megvetette a honit és bálványozta a franciát. De végre is szakított e káros iránynyal, emancipálta iparát, s támogatta, úgy hogy az most bármely idegennel versenyez.

Mi nem tudjuk elhatározni magunkat, hogy e példát kövessük, bár e részbeni mulasztásaink káros voltát teljesen belátjuk: mi közönynyel tekintjük a hazai ipart s eltekintve attól, hogy a kereslet a mi piacunkon most is még kiváló mérvben bécsi, párisi és londoni iparcikkre irányul, egyáltalában igen keveset, vagy éppen semmit sem teszünk annak felvirágoztatására.

A statistika számokkal mutatja ki azon veszteségeinket, melyek e mulasztásból reánk háramlanak. Ha azonban tekintetbe vesszük azon körülményt, hogy a leg gondosabban gyűjtött statisztika a valóságot legjobb esetben is legfeljebb megközelíti, de azt teljes pontossággal a dolog természeténél fogva fel nem tünteti; ha továbbá fontolóra vesszük különösen azt, hogy a veszteség latolgatásánál nem csupán azon ártóbblet jó tekintetbe, melyet a külföldnek a nyers termények feldolgozásáért fizetünk, de hogy számba veendő azon körülmény is, miként a munkadíj nem honi, hanem külföldi iparosoknak fizettetik, s hogy végre az egész összeg a belforgalomtól elvonatik: akkor megközelítő képet alkothatunk a veszteség arányairól s azon jelentőségről, melylyel reánk nézve egy életerős s versenyképes ipar birna.

A kormány ennél fogva tett is lépéseket arra nézve, hogy iparviszonyainkat lendületnek indítsa.

S ez iránybani törekvései nem is maradtak siker nélkül.

Láttuk ezt a háziipart terjesztő egyesület eredményes működésén, mely egyesület a kormány kezdeményezésének köszöni eredetét.

Ezen közhasznú egyesületet sok helyütt dicséretes buzgalommal felkarolták. Körünkben is megfordult az ezen eszme terjesztésére kiküldött kormánybiztos, hogy megyénkben egy fiókegylet létesítésére hasson.

Itt azonban nem talált az eszme termékeny talajra, bár éppen megyénk — mely a régi időben a fejlettség szép fokán állott

háziiparral birt — különösen lett volna hivatva hajdani háziiparát újból meghonosítani és új lendületnek indítani azt.

Koronkint volt alkalmunk lapunkban is közleményeket hozni a mindenesetre szép vívmányokról, melyeket az említett egyesület létrehozott; meg vagyunk tehát győződve, hogy idővel nálunk is tért foglal majd az eszme s áldásos hatásai megyénkben sem fognak elmaradni.

Mint hogy azonban minden, s különösen a közjó érdekében keletkező mozgalmakat leginkább kezdetben lehetőleg széles körben támogatni kell s mint hogy itt végre is oly vállalatról van szó, melynek jótékony eredményei mindnyájunkra ki fognak hatni, szükséges, hogy mi már most is tehetségünk szerint hozzájáruljunk az ügy sikeréhez.

Alább, lapunk „Városi közlemények” című rovatában közlünk egy erre vonatkozó hatósági felhívást, melyet t. olvasóink figyelmébe ajánlunk.

Végül legyen szabad még abbeli reményünknek adni kifejezést, hogy megyénk értelmisége mindannyiunk jól felfogott érdekében nem késend e felhívás indokait méltányolni és erejéhez mérten oly áldozatot hozni, mely idővel mindenesetre megtermi gyümölcsét; mert csak így fogunk haladhatni azon az ösvényen, melyen anyagi érdekeinket előbbre vihetjük.

Városi közlemények.

A megye alispánjától következő felhívás érkezett városunk hatóságához:

Sárosmegye főispánja ő méltóságának f. évi augusztus 10-én 225. sz. a. kelt intézkedése szerint a házi ipart terjesztő pozsonyi egyesület az általa kifizetett nagy horderejű cél biztosítása végett az ipari tanitónő képezde számára házat vásárolni óhajtván, hazánk minden rendű és rangu honfűlőhöz és houleányaihoz felhívást intézett oly kéréssel, hogy bármily csekély adakozásaikkal járuljanak a szükséges 50000 frtnyi összeg létesítéséhez.

Mint hogy a pozsonyi egyesület által eddig felmutatott eredmény a társadalom legmelegebb pártfogását méltán megérdemli, és az ipar tanitónő intézményét fontosságát felszólaló Urunk és királyunk, — király asszonyunk valamint a kir. kormány is elismerte és részint nagylelkű segély adományokban, részint évi segélyezésben részesítették — az egyesületnek oly anynyira üdvös törekvése azonban csak akkor lesz biztosítható, ha a nagy közönség áldozatkészsége ahhoz hozzájárul: ennek folytán a többször említett egyesület felhívását (cimed) szives figyelmébe ajánlom oly felhívással, hogy azt saját körében terjesztve a nagy közönséget hazafias áldozatra felhívni s a befolyandó összeget hozzám juttatni sziveskedjék.

A czeméthei fürdő-részvénytársaság igazgatóságának jelentése.

A czeméthei fürdő-részvény társaság eddigi működéséről szóló igazgatósági jelentése, mely a társaságnak legutóbb tartott közgyűlése alkalmával felolvastatván, általános tetszéssel találkozott, mint közérdekűt az alábbiakban egész terjedelmében közöljük.

Tekintetes közgyűlés.

E vidék műveltebb közönségének mindinkább érezhetővé vált annak szüksége, mikép az ásványvíz forrásokban, s plasztikai szépségű mulató helyekben oly gazdag megyénk eme kincsei közül, legalább egy hely — célszerű berendezés s fogantatandó építkezések folytán e kor követelményeinek megfelelő állapotba helyeztetvén, — a fürdőző közönségnek kellemes és üdítő mulató helyévé átalakíttassék.

Ezen, úgy e város, valamint a vidék közönségére nézve egyaránt hasznos cél elérése okából, alakult, még 1877-ik év július és következő hónapokban megtartott előzetes közgyűlések, — de különösen az 1877-ik évi november 18-án megtartott rendes alakuló közgyűlés folytán a „Cemétei fürdő részvénytársulat” címe alatt, jelen társulat, — a melynek közgyűlésén, itt a helyszínén van szerencsénk ma jelen lehetni.

Részvénytársulatunk ennél fogva nem sorozható azok közé a melyek tisztán nyereszkeskedési célból alakultak, — a menyiben előttünk egy magasabb cél, t. i. a közérdek emelése — lebegett; felkérjük ennél fogva a tiszt. részvényes tagokat, egyesülésünket s egész működésünket ezen szempontból is bírálat alá venni.

A „Cemétei fürdő részvénytársulat” volta-képen 1877-ik évi november hó 18-án alakult meg végleg, a midőn is a szabályszerűleg megtartott közgyűlésen az 1875. évi XXXVII. t. c. követelményének eleget téve, a részvénytársulat igazgató és felügyelő választmánya, szavazás útján, a jelen volt határozatképes részvényesek által, meg lett választva, mely alkalommal mi tisztelettel alólírot-tak, az igazgató választmány tisztevel bizattunk meg, minek folytán eddigi működésünkről kötelességszerűleg a következőkben van szerencsénk beszámolni.

I. A fürdő helyiség a város tulajdonát képezvén, mindenek előtt sz. kir. Eperjes v. tanácsával helyeztük magunkat érintkezésbe, a fürdőnek huzamosabb időre való kibérlése iránt; s a több ízben megtartott értekezések s alkudozások végre is azt eredményezték, mikép a fürdő, a társulat részére általunk, az e helyütt A. alatt felmutatott bérszerződésben foglalt pontozatok alapján 15 évi időtartamra kibéreltetett.

A bérszerződés 4-ik pontja értelmében egy 800 frtnyi óvadéki összeg letételének szüksége fennforogván, ezen összeg általunk, az egyes részvényesekre teljesített fizetések folytán befolyt készpénzből fedezetet, s illetve fenti összeg általunk — kamatozás végett — az eperjesi népbank pénztárába lett elhelyezve.

Habár a bérszerződés 1-ső pontja értelmében a bérbeadó város köteles lett volna, úgy az építkezéseket, valamint a fürdő berendezést leltárilag jó karban a társulatnak általadni, — s habár az irányban sz. kir. Eperjes városa tanácsa, az igazgatóság útján több ízben meg lett sürgetve, s végre ámbár az igazgató választmány, a város részéről, a leltár felvételére és annak átadására kiküldött bizottsággal a helyszínén megjelent: mind annak dacára a város részéről, eddigelé, a bérszerződés eme pontjának teljesen elég téve nincsen, a menynyiben az igazgató választmány, jónak látta fenti alkalommal, a leltárilag összeirt s roz karban levő berendezést — csak is teljesen kiigazított állapotban általvanni, — nehogy a bér kimenetellel a bérbe adó város és a társaság között, ez irányban fenakadás előadhassa magát — ezen tárgyak kiigazítása és átadása azonban, bérbeadó által mindaddigelé nem eszközöltetett.

A bérleményhez szántóföldek, legeltetés és korcsmáltatási jog tartozván, ennek házilag leendő kezelését az igazgatóság, a részvénytársulat érdekével ellenkezőnek találta, miért is a bérlemény eme tárgyai a B. alatt ezennel felmutatott szerződés tanúsága szerint 640 frt évi bérösszegért Zipser Salamonnak adattak ki albérebe, úgy hogy az egész fürdői területért, a városnak a társaság által évenként fizetni kötelezett 800 frt bérösszegből csak is 160 frt maradt, mint maga a fürdői objectumból fedezendő, — mely eljárásunk által teljesen biztosítva láttuk a részvénytársulatot, minden veszteség ellen, — miután úgy a szobák valamint a fürdő helyiségek, az igény alatt, a fedezetlen 160 frtnyi évi bérösszegeknél jóval nagyobb jövedelmet helyeznek kilátásba.

Kötelességének tartotta továbbá az igazgatóválasztmány, a fürdői közönség részére, egy jó és a helyi viszonyokhoz mérten olcsó vendéglősről gondoskodni, mely törekvése eddigelé a fürdői vendégek által kellőleg méltányolva is lett, miután a felfogadott vendéglős, azok megalégedését a maga részére kiérdemelni szerencsés volt. Az étkezés olcsóságára vonatkozólag elégnek tartjuk megje-

gyezni, — mikép az árjegyzék szabályszerűen tett közhírré pályázat után, maga az igazgatóválasztmány által lett megállapítva.

A vendégek kényelmének s maga a fürdő felvirágzásának elérése céljából, nem rettent vissza az igazgató választmány még egy gyakori és olcsó közlekedésről is gondoskodni, habár biztos tudatában volt annak, mikép ezen közlekedés megszerzése, a társulatnak anyagi áldozatába is fog kerülni.

Azt hisszük tisztelt közgyűlés, mikép felesleges volna elősorolni amaz előnyöket, melyek egy olcsó és gyakoribb közlekedés létesítése által, a fürdőkre háromlani szoktak, — de másrészt elvitázhatatlan tény az, mikép olcsó közlekedés nélkül, különösen a kisebb fürdők — nyújtsanak azok, célszerű és kényelmes berendezés folytán a legélvudusabb mulatóhelyet is — felvirágzásnak nem indulhatnak s céljuknak meg sem felelhetnek, — s épen ezen elvből kiindulva, az igazgatóság az által, hogy a naponta kétszeri közlekedésről gondoskodott s ez iránt, a pályázatok szerint legjutányosabb vállalkozóval havontai 90 ft összeg biztosítása mellett — szerződött is — a fürdő emelésére nézve hathatósan törekedett. De különben is a társaság könyveiből kitűnik, mikép ezen fontosságú s nélkülözhetetlen szükséglet fedezése, a társulatnak, az egész fürdőidény tartama alatt, az ez idei viszonyokhoz igazodóan időjárás dacára mintegy 120 ft pénzbeli áldozatába került, minek teljes elmaradása a jövő esztendőben bizony várható.

De a fürdő szépítése tekintetében sem felekezett meg az igazgatóválasztmány kötelességéről, amennyiben mindjárt az első évben, a midón a fürdő berendezése s jó karbai hozatala, már magában véve is nagyobb kiadást vett igénybe, — a fürdő területét, részint új korlátok készítése, részint keresztülváltt planirozás, utak és új sétányok alakítása, s fentartása által, emelni törekedett.

A fürdőkben megkívántató rend és tisztaság fentartása és ellenőrzése, továbbá, a vendégek egyes kisebb igényeinek gyors teljesíthetése céljából, elkerülhetetlen szükségnek mutatkozott, magában a fürdőben egy felügyelőnek alkalmazása, — a miért is az igazgatóság által e célból Kosztaczký Franciska kisasszony szerződésileg egy évre fogadtattott fel.

A bérbeadó város részéről a szobák berendezéséhez szükséges ingóságok a leltár szerint át nem adathatván, részint pedig teljesen haszonvehetetlen állapotban lévén, égető szükséggé vált, legalább egynehány lakszobának ujonnan bebutorozása; minek következtében szabályszerűleg közvett pályázat folytán, négy lakszobának teljes bebutorozása választmányilag elhatározottat, s annak elkészítésével Woloszinovics János helybeli asztalosmester, mint legjutányosabb vállalkozó 208 ft megalkudott összeg mellett — bízott meg.

(Vége köv.)

Különfélék.

Az eperjesi kisdudnevelő-egyesület gyermek-kertje f. é. szeptember 2-án fog megnyitni, egyelőre még a Novák-féle kert helyiségeiben; október havában azonban ezen intézet átköltözködik magyar utcán fekvő saját házába, melynek cél-szerű berendezéséről minden gondos szüle s gyermekbarát már jelenleg is meggyőződött.

A kisdudok felvétele szeptember 2-án kezdődik, s a hat havi első félév díja 6 frtot térszen.

A helybeli honvéd-laktanya ki fog bővítettetni. Azt találták ugyanis, hogy a főépület alatti két legénységi szoba legénység befogadására egészségi szempontból nem alkalmas s hogy a harmadik földalatti helyiség is, melyben jelenleg a fegyverraktár létezik, e célra szintén alkalmatlan, mivel az ott elhelyezett fegyverkészletet a helyiség nedvessége miatt a rozsa ellen megóvni nem lehet.

A zászlóalj-parancsnokság ennél fogva megkereste a városi hatóságot, miszerint a laktanyát az egyidejűleg bemutatott terv szerint építtesse ki, mely célra a honvédelmi miniszterium egy 2000 frtnyi előleget helyezett kilátásba, mely csupán az új épület béréből lesz visszafizetendő.

Az építkezés a jelenlegi főépülettel egy vonalban az utca felé fog nyulni, teljesen pótolni fogja az eddigi hiányokat s költségvetés szerint — a téglá- és homokanyag értékén kívül — 2407 frtba kerülend.

A városi közgyűlés ez építkezést az említett előnyös föltételek mellett elfogadta s annak magánvállalkozás utjánai biztosítása céljából zárt írásbeli ajánlati eljárást rendelt el.

Az ajánlatok szeptemberhó 4-ik napjáig nyújtandók be.

A törvényhatósági bizottmány f. é. szeptemberhó 12-én közgyűlést tartand. A napirendre tűzött tárgysorozatot a jövő számban közölni fogjuk.

A városi utcavilágítás biztosítására vonatkozólag megtartott árlejtés a kívánt eredményre nem vezetvén, menyiben e szerint a világítás sokkal többbe kerülne, mint jelenleg, holott a kőolaj ára nem emelkedett s annak felszökkenésére egyelőre kilátás nincsen, a városi képviselőtestület egy második árlejtést rendelt el, a melynek eredményétől lön függővé téve, vajon a világítás eddigi módon, vagy pedig házilag fog-e kezeltetni.

A mozgositott hadsereg szekerésze és tüzésége számára szükséges lóállomány beszerzése végett városunkban időző lovatási bizottságnak működése még mindig folyamatban van.

A behozott lovak között sok erőteljes és szép állat volt látható, melyekért aránylag jó árat fizettek.

Iskola-ügy. A helybeli kath. elemi iskolákban a beiratások f. é. szeptemberhó elsején veszik kezdetüket s tartanak szeptember 5-ig.

az eperjesi Szechenyi-kör a történelmi társulat kassai nagy-gyűlésén Lasztóky László ta-

nár s egyleti tag által volt képviselve, ki is a Szechenyi-körnek a társulat tagjai közé való belépését, megbizásához képest bejelentette.

A kiküldött az egylet igazgató választmányának kiküldetéséről kimerítő jelentést teend.

Mire jó a kétkrajcáros kurta szivar? Egy vadásztársaság, tapasztalva, hogy a rókák rengeteg károkat okoznak az apróbb jószágok között, elhatározta kipusztítani a rókák táborát. A rókák azonban szokásuk szerint bebujtak a lyukba és a vadászok sehogy sem tudták a ravasz komákat kiűzni. Megkísérlették őket kénnel, villóval, szénével, cinóberrel s több effélével kifüstolni, de mind hasztalan. Elcsüggedve az eredménytelenségben, felhagytak a kísérlettel s a rókabarlang nyílása előtt szivarra gyujtva, letelepedtek, tanakodva más, célhoz vezető módokról. Egyszer csak csodák csodája, mi történik: a rókák, dacára az őket környező fegyveres csoportnak, kiugranak a barlangból, keresztül-kasul futnak a letelepedett társaságon s iramodnak szerte-szét. — A vadászszereg ámulatában alig tudott magához jönni. Vizsgálni kezdték a barlangnyílást, s ime találtak egy eldobott füstlőgő szivar véget. Rögtön más barlangot kerestek s kísérletet tettek a szivarral s nagy álmélkodásra kitűnt, hogy nincs az a kacsaringós ezer ágazatu rókalyuk, melyből a rókákat két darab 2 krajcáros magyar gyártmányu kurta szivarral ki ne lehetne kergetni. — Így beszélt ezt a „Kelet“-nek egy szavahihető egyén.

A petroleum-lámpa veszedelme. Számos munkás családnál szokás, hogy nyáron át, mikor reggeltől estig ég a munka, a nap pedig világit majdnem kilenc óráig, — a petroleum-lámpának hasznát nem veszik. Most azonban már hosszabodnak az esték, s nemsokára a mesterséges világitást is igénybe kell vennünk, ha az esti órákat is hasznunkra akarjuk fordítani. — Mikor pedig a rég nélkülözött lámpát először veszik használatba, nagyon gyakran történik szerencsétlenség, a régen álló olajból kifejlődő nafta robbanva vet lángot tudniillik, s tűzvész okoz maga körül. — Ennek meggátlására nemsokára a régen álló kő-olajt kell kiöntenünk, de a legnagyobb tisztaságot kell szemünk előtt tartani, minthogy a leporlott bédarabkák az olajtató aljára vonják az égés melegét, mely szintén előidézheti a lámpa szétrobbanását. A lámpabél szintén megnyirandó, mert a hosszas állás következtében megkeményedve, csak égeti az olajat de nem világit, azonkívül olyan gázokat fejleszt, melyek rendkívül károsan hatnak a tudóre. Apró dolgok, de a háztartásban meglehetősen fontos apróságok.

A kenyér penészedése ellen igen jó szer a keménymag, melyet a kenyértészta közé kell gyurni, egészséges és jóízű lesz a kenyér tőle. Gyakran megtörténik, hogy gazdasszonyaink — különféle okból — egyszerre több kenyeret sütnek a szokottnál; ilyenkor tanácsos a kenyeret azonnal a kemencéből való kiszedés után lisztes zsákba — melyből a liszt ki nem ráztatott — felső héjával

TÁROCA.

Az egyedüli menyecske, a ki boldog.

Harun al Rasid, a nagy kalifa, egy reggelen ébredéskor felette roszkedvű volt. Meghagyta, hogy azonnal hívják elébe a nagyvezért.

— Igen elégedetlen vagyok — így szólta meg ezt. — Azt álmodám, hogy az éjjel birodalmam valamennyi asszonya trónom előtt leborult; panaszkodtak, hogy nagyon kemény a sorsuk s én igazat adok nekik.

— Uram! — válaszolá a nagyvezér — biztosítalak, hogy a nők ok nélkül panaszkodnak; nincs köztük egy is, ki sorsát mással szeretné felcserélni.

— Hm! — szólá a kalifa — ez csak afféle szójárás, minőt a miniszterek rend szerint alkalmazzanak, a midón fejedelmök szemükre veti, hogy a nép érdekeit elhanyagolják. De esküszöm Allahra, hogy mulhatatlanul megfojtatlak, ha egy hónap elatt legalább egy oly asszonyt nem hozsz előlme birodalmamból, ki boldognak érzi magát. Hallod-e, csupán egyet kívánok, a prófétára ez nem sok.

A nagyvezér e szavakra rettenetes módon megszeppent; tudta jól, hogy a kalifa nem játszik szavával; aztán elment a bagdadi rendőrfőnökhöz s hosszan értekezett vele. Azonban ez nem igen sok vigasztalót tudott neki mondani; azt állítá ugyanis, hogy a nagy kalifa nagy birodalmában csakugyan nem találai egy oly asszonyt sem, ki boldognak érezné magát.

A nagyvezér ennél fogva félelemtől elszorult szívvél saját szakállára indította meg kutatásait. S mivel finom diplomatai érzékkel bírt, tehát legelső sorban mindjárt a kalifa feleségénél próbált szerencsét.

— Hogyan, én és boldog? — kiálta fel emez. — Miként lehetnék én boldog, a midón férjemnek soha sincs számomra nappala és éjszaka is többnyire ál öltönyben a várost körüljárja. Oh hidd el nagyvezér, én boldogtalanabb vagyok mint a legszegényebb sorsu asszony.

A szegény miniszter lecsüggesztett fejével hagyá el a palotát. Az utcára kiérve egy pirosposztás leányzóval találkozott, ki vigan dalolva korszót vitt fején.

— Mondd csak leányom, ugy-e te boldog vagy?

— Én boldog? mi nem jut eszedbe! Látod hogy épen oly szép vagyok, mint a zultán neje s mégis vizes korszót kell cipelnem. Bizonyos vagyok felőle, hogy megtetszeném a kalifának, ha figyelmeztetnéd reám.

A szerencsétlen nagyvezér elrémülten tovább iramodott. Ekkor hirtelen egy eszme villant meg agyán. Elment saját feleségéhez s megszólita: Nemde fiam, te boldog vagy?

— Én? — válaszolá ez — a kinek oly férje van, mint nekem, az ugyan nem tudja, mi fán terem a boldogság.

A nagyvezér be sem várta a felelet végét s tovább indult szerencsét próbálni, de bizony minél több helyütt fordult meg, annál inkább csökkent a reménye, hogy meg találja, a mit keres. Mindenütt csak panaszt hallott, mindenütt e tulajdon nemleges felelet. Öszintén szólna különös gondolat is volt ily kérdést intézni Bagdad hölgyeihez. Melyiknek is jutott volna eszébe titkon vagy nyilván táplált ohajairól a nagyvezér szürke szeme kedvéért elfelejtkezni!

Egyet gondolt tehát; eszébe jutott, hogy a város végén lakik egy menyecske, ki még csak két hónap előtt ment férjhez. Megvan, a mit kerestem! kiált fel ujongva s örömtül sugárzó arccal lépte át a vélt boldogság küszöbét.

— Üdvöz légy, boldog menyecske! — szólá s mélyen meghajtván magát, dobogó szívvel várta a feleletet.

— Oh — válaszolá az — már nem vagyok a mi voltam. Férjem egy pillanatig sem hagy magamra. Egyre esküszik, hogy szeret, egyre ölel és csókol. Örökké sopánkodik, örökké a régi nótát fujja, örökké körülöttem lebzsel. A prófétára, ez már nagyon unalmas s én boldogtalanannak érzem magam!

A szerencsétlen ministert e nem várt válasz csaknem kétségbe ejtette. Azonban azt gondolta, ez csak a fővárosban van így s másutt másképen. Megnyergeltette tehát lovát s kilovagolt, a széles birodalomban keresni asszonyt, a ki boldog.

De hát a vidéken sem koronázta kutatásait siker s a mellett a neki engedett egyhavi határidő is mindinkább vége felé közeledett. Végre már csak egyetlen falu volt hátra.

A midón ennek közelébe ért, találkozott egy asszonnyal, a kit férje sajnálatra méltó módon ütlegelt. Szegény asszonyt úgy sirt, rimánkodott!

Erre a nagyvezér közelépett s szemrehányást tett a vad férjnek:

— Nem kell az asszonyt boldogtalananná tenni!

— Micsoda, én boldogtalan? — kiabált az asszony — ki mondott neked ily badarat! ellenkezőleg, én igen boldog vagyok!

— De hiszen férjed ütlegel!

— Nos igen — olykor ütlegel, de ez nem árt, mert ugyanazon karral, melylyel ezt teszi, ölel is.

— Te tehát valóban boldog vagy?

— A milyen csak lehetek!

— Hála neked Allah! — mond erre mély sohajjal a nagyvezér — tehát mégis sikerült találnom egy asszonyt, a ki boldog!

S diadallal vitte magával Bagdadba.

A mint a kalifa előtt megjelent, ez felkiáltott:

— Ahá, hát találtál egy nőt, a ki nem boldogtalan?

— Igen uram! — ime itt van!

— Oh kegyelmes kalifa! — rimánkodott erre a pórno, a sultán lábához vetve magát — könyörülj egy boldogtalanon!

— Mit hallok?! — kérdé Harun al Rasid, szemöldökét összehúzva.

— Mit beszélsz? — kiáltott fel egyszerűsmind a megrettent nagyvezér — hát nem azt mondtad, hogy boldog vagy?

— Igen, otthon, férjem és gyermekeim körében, kiktől elragadtatok! Adjatok vissza otthonomat.

— Légy nyugodt — szólá Harun al Rasid kissé malitiosus mosolylyal, halotthalvány miniszteréhez fordulva. Megbocsátok neked, mert míg te távol valál, én magam fedeztem fel itt Bagdadban egy boldog menyecsket.

— Hogyan, itt Bagdadban? — kiáltott fel nagy szemet meresztve a miniszter.

— A miut mondtam, felelé a kalifa s a kiról beszélek, az saját felesége!

Oda küldtem hozzá egyik szolgálmat s megkérdeztem vajjon boldog-e.

— És ő mit válaszolt?

— Természetes, hogy boldog vagyok, mivel férjem — elutazott.

egymásra rakni, szorosan a zsákot bekötni és szellős helyre szabadon felakasztani. Használat előtt való napon a fogyasztásra kivett kenyér egy vízbe mártott tiszta kefével ledörzsöltetik, s más napig a pincébe tesszük, hogy a megszárad héja megtágyuljon.

Aus dem Sitzungsraume der städtischen Repräsentanz.

Mittwoch fand nach längerer Pause eine Sitzung der städtischen Repräsentanz statt.

Die Herrn Gemeindevorsteher haben sich bei dieser Gelegenheit nicht vollzählig eingefunden und wurden sogar Mehrere vermisst, die sich sonst durch nichts abhalten lassen, den Gemeindevorstellungen beizuwohnen.

Nun, es ist dies ganz natürlich, denn Jeder ergreift gerne die Gelegenheit, um sich der Sommerfreuden, deren Maß heuer ein sehr bescheidenes war — wo noch möglich — theilhaftig zu machen.

Der vorstehende Bürgermeister gibt — indem er die Sitzung eröffnet — seinem Bedauern Ausdruck, bei dieser Gelegenheit einen unliebsamen Bericht erstatten zu müssen.

In den Sanitätsverhältnissen unserer Stadt ist nämlich in letzterer Zeit insofern eine ungünstige Wendung eingetreten, als Pocken und Scharlach aufgetreten sind. Nach den letzten Meldungen des Stadtphysikus hat sich indessen die Zahl der Erkrankungsfälle vermindert und hat der Verlauf derselben überhaupt einen milderen Charakter.

Hierauf wurde der Bericht der Finanzkommission in der Angelegenheit des Hengsten-Depots verlesen.

Besagte Kommission hält es für ihre Pflicht über den Verlauf und Ausgang dieser Angelegenheit zu referiren, weil ihr des warmen Interesses der Repräsentanz für das Gemeinwohl bekannt ist und weil es nothwendig ist, daß dieselbe von allen wichtigeren Momenten, welche sich im öffentlichen Leben der Commune ereignen, Kenntniß nehme.

Hierauf wird über den Verlauf der Angelegenheit referirt, den wir in der Kürze in Folgendem schildern.

Der Magistrat erhielt im Laufe des vorigen Monats die Kunde, daß die Unterhandlungen betreffs der Pachtverlängerung der Hengsten-Kaserne, welche zwischen dem hohen Arar und der Sparkassa gepflogen wurden, zu keinem Resultate geführt hatten, weil sich bezüglich der Festsetzung des Pachtzinses eine Differenz ergab.

In Folge dessen fand sich der Magistrat — dessen Obliegenheit es ist, die Gemeininteressen zu bewahren — veranlaßt, sich mit der Sparkassa ins Einvernehmen zu setzen, um dieselben zur Nachgiebigkeit zu bewegen.

Da dieser Schritt jedoch zu keinem Resultate führte, wurde die Angelegenheit der städtischen Finanzkommission vorgelegt.

Diese fand es am zweckmäßigsten an das königl. Handelsministerium die Bitte zu richten, das Hengsten-Depot, dessen Verlegung nach Almosd bereits in Aussicht genommen war, in Anbetracht des Umstandes, daß hiedurch unsere Stadt, welche schon zufolge ihrer geographischen Lage für den Handel im Oberlande jedenfalls von Bedeutung ist, sehr viel verlieren würde, hier zu befehlen.

Die Repräsentation wurde unverzüglich abgeendet, hatte jedoch auch nicht den erwünschten Erfolg; denn das Ministerium gab in seinem diesbezüglichen Erlasse den Bescheid, daß zur Hiebelassung des Depots keine Hoffnung vorhanden sei, weil im Budget für eine größere Summe als die angebotenen 4000 fl. nicht abgesehen ist.

Die Angelegenheit hatte hiemit ihren Gipfelpunkt erreicht.

Da endlich faßte die Sparkassa — welches Institut sich um das Gemeinwohl schon so oft verdienstlich gemacht — ihren Traditionen treu zu bleiben und dem Drängen der Behörde und des Publikums nachzugeben.

Das Ministerium wurde hievon auf telegraphischem Wege in Kenntniß gesetzt und gereicht es der Kommission zur Freude berichten zu können, daß der Vertrag bezüglich Pachtverlängerung der Hengsten-Depot-Kaserne nunmehr thatsächlich abgeschlossen ist.

Dieser Bericht der Finanzkommission wird von der Repräsentanz zur erfreulichen Kenntniß genommen.

In zweiter Reihe gelangte der Bericht der Finanzkommission in Betreff der Erweiterung der Honvéd-Kaserne zur Verlesung.

In diesem Berichte wird Folgendes auseinandergesetzt.

Die hiesige Honvédkaserne wurde von einem Mitgliede der Militär-Intendatur in Augenschein genommen, wobei es sich ergab, daß die unter dem Hauptgebäude befindlichen Souterrain-Mannschafts-Lokalitäten den sanitären Anforderungen in keiner Weise entsprechen, und daß jene andere Souterrain-Lokalität, in welcher das Waffenmagazin untergebracht ist, ebenfalls unzureichend ist, indem der dort befindliche Waffen-vorrath trotz der pünktlichsten Observe vor Kost nicht geschützt werden kann.

In Anbetracht dessen, daß die Kaserne in ihrem jetzigen Zustande überhaupt zu eng ist, und daß die obenerwähnten Uebelstände bereits durch die noch im Jahre 1873 diesbezüglich ermittelte Kommission konstatiert worden sind, wurde vom Bataillons-Kommando das Ansuchen gestellt, die Kaserne durch einen an das Hauptgebäude anzulehnenden Zubau zweckdienlich zu erweitern.

Zugleich wurde der Plan nebst Kostenüberschlag vorgelegt, wonach der Zubau — das Ziel- und Sandmaterial nicht mitgerechnet — die Summe von 2407 fl. 72 kr. beanpruchen würde.

Der Magistrat erklärte sich — in Erwägung der Motive — bereit den Plan zu unterstützen, stellte aber seinerseits das Ansuchen, von dem hohen Arare die Bewilligung eines Vorschusses von 2000 fl. zu erwirken.

Das Honvéd-Ministerium genehmigte den Plan und sagte den Vorschuss zu, mit dem Bemerkten aber, daß, indem hiesür in seinem Budget nicht vorgezogen ist, diese Summe erst zu Anfang des kommenden Jahres wird flüssig gemacht werden können und daß die Amortisation bloß durch den Pachtzins der auszuführenden Neubau zu gedecken haben wird.

Da nun aber der Bau ohne Verzug noch in diesem Jahre vorzunehmen sein wird, fand sich der Magistrat veranlaßt, mit dem Bantvereine in Verbindung zu treten und erhielt von demselben die Zusage, die 2000 fl. bis zur Klüffigmachung des Vorschusses unter den gleichen Bedingungen, wie bei Gelegenheit der Herstellung der abgebrannten städtischen Mühle, vorzuschießen.

Die Finanzkommission empfiehlt die Annahme. Dies geschieht und wird der Magistrat ermächtigt, das Nöthige sofort zu veranlassen.

Demnach wird die Kasernerweiterung im Wege der Privat-Unternehmung stattfinden, zu welchem Behufe eine Offertverhandlung stattfinden wird. Die Offerte sind bis zum 4. September d. J. in der Stadtkanzlei einzubringen.

Im ferneren Verlaufe der Sitzung wird der Bericht über die in Betreff der auf die Straßenbeleuchtung bezüglichen Minuendo-Vizitation verlesen.

Da das Resultat dieser Vizitation insofern kein günstiges ist, als hiernach die Beleuchtung bedeutend kostspieliger kommen würde, als bisher, trotzdem daß die Petroleumpreise nicht gestiegen sind, wurde das Ergebnis der Minuendo-Vizitation, im Einverständnisse mit der Finanzkommission, nicht angenommen und die Abhaltung einer neuerlichen Vizitation angeordnet, welche am 4. September d. J. stattfinden wird.

Schließlich wurde zur Besetzung der beim Stadthauptmannamte erledigten Kanzlistenstelle geschritten und wurde zum Kanzlisten I. Klasse Ferdinand Kiraly, und an dessen Stelle zum Kanzlisten II. Klasse Urban Elek gewählt, beide einstimmig.

Tagesneuigkeiten.

Der **Sperieser Kindergarten-Verein** eröffnet seinen Kindergarten am 2. September a. c. vorläufig im Kovátschen Garten; in Oktober jedoch findet die Ueberführung in das auf der Ungargasse gelegene eigene Haus statt, von dessen zweckmäßiger Einrichtung die Eltern und Kinderfreunde sich schon jetzt überzeugen können.

Die Aufnahme der Kinder fängt am 2. September an und beträgt die Aufnahme-Gebühr für das 6 Monate umfassende halbe Jahr 6 fl.

Garnisonwechsel. Das Gerücht, welches sich im Laufe der vorigen Woche in Betreff des Garnisonwechsels unseres Hausregimentes verbreitet hatte und allgemein für unbegründet gehalten wurde, hat durch die Thatfachen eine rasche Bestätigung erfahren.

Das Regiment erhielt nämlich Befehl, sich nach Budapest in Garnison zu begeben und erfolgte der Abmarsch zweier Bataillons Dienstag um 7 Uhr Morgens, während das Kirchdraufer Bataillon mittels Bahn unmittelbar nach Abos abrückte.

Ein zahlreiches Publikum hatte sich vor dem Abmarsche am Marktplatz eingefunden, von wo aus derselbe erfolgte, um von den Scheidenden auf ungewisse Zeit Abschied zu nehmen.

Der Abschied von den zurückgebliebenen Kameraden und der Bevölkerung war herzlich und rührend und in so manchem Männerauge glänzte eine Thräne.

Von Rajchau erfolgte der Abmarsch unseres Regimentes vorgestern, und wird uns von einem Augenzeugen erzählt, daß dasselbe auch dort von einer großen Menschenmenge begleitet wurde, von welcher die scheidende Mannschaft mit stürmischen Elfenrufen Abschied nahm.

Der **Reiter-Trupp**, bestehend aus einer Gesellschaft von Magnaten, darunter vier Damen, welcher wie es heißt vom Bereger Komitate ausgehend die vorzüglicheren Badeorte der oberen Gegend zu Pferde bereist, langte unter Führung des Grafen Török Mittwoch gegen 6 Uhr Nachmittags hier an.

Die Kavalkade erregte allgemeines Aufsehen, da ihr Erscheinen ganz unerwartet war und es hier überhaupt ein ungewöhnliches Schauspiel ist, eine so große Gesellschaft von Reitern zu sehen.

Die Herrschaften verweilten hier noch den darauffolgenden Tag, um hierauf ihren Ritt — wie es heißt — nach Schmecks fortzusetzen.

Die **Generalversammlung** der Sperieser Sparkassa fand — wie vorher angezeigt war — am 27. d. M. statt. Dieselbe konnte aber nicht zu Ende geführt werden, weil zum Schluß die bezüglich einiger Beschlüsse statutenmäßig erforderliche Anzahl von Aktionären nicht mehr zugegen war.

Es wird daher fortsetzungsweise am 11. September d. J. eine neuerliche Generalversammlung stattfinden.

Ueber beide Versammlungen werden wir seinerzeit ausführlich berichten.

Der **approbirtre Lehrer** der französischen Sprache, Herr Legter, welcher in unserer Stadt vordem als solcher, Jahre lang gewirkt hat, sich neuerdings hier

niedergelassen um Unterricht in der genannten Sprache zu ertheilen.

Die **Einschreibungen** finden in seiner Wohnung, (Hauptgasse, Spargnapane'sches Haus, 2. Stock) täglich in den Vormittagsstunden von 10—12 Uhr statt.

Das **Gartenfest**, welches vorigen Sonntag in Szóvár zu Gunsten der dortigen Feuerwehr stattfinden sollte, mußte wegen dem heftigen Regenwetter unterbleiben, beziehungsweise vertagt werden.

Nichtsdestoweniger hatte sich eine zahlreiche Gesellschaft eingefunden, welche in der gedeckten, vorzüglichen Kegelbahn eine große Kriegspartie, in den benachbarten Lokalitäten hingegen ein gemüthliches Tanzkränzchen veranstaltete, welches an Animo nichts zu wünschen übrig ließ.

Zu **Gunsten der Familien der Mobilisirten** findet in Zeben heute, den 31. d. M. eine Dilettantenvorstellung statt, welcher im Rathhause ein gemüthliches Tanzkränzchen folgt.

Zur **Ausführung** gelangen die beiden einaktigen ungarischen Lustspiele: „Kukli-pékákatiók“ und „A regény vége.“

Mobilisirungs-Spiel. Vorgestern Nachmittags — so schreibt „B. L.“ — lockte ein fremder ärmlich gekleideter junger Mann einen 11-jährigen Knaben auf den Viehmarktplatz unter dem Borwande hinaus, daß sie dort auf die „Mobilisirung“ sich spielen werden. Das Spiel leitete der Fremde damit ein, daß er sich und auch der Knabe behufs „ärztlicher Visitation“ was beim Militär vor Allem geht — entkleideten Raum hatte der Knabe sein letztes Kleidungsstück abgelegt, als auch schon der Fremde die sämmtlichen Kleider zusammenpackte und noch bevor der Knabe seiner Situation sich bewußt wurde, war der Fremde sammt den Kleidern auf und davon. Die sofort zu seiner habhaft Nehmung eingeleiteten Schritte sind leider bis nun erfolglos geblieben.

Einbruchsdiebstahl. Heute Nachts wurde in Sebes-Kelemes eine Fleischbank erbrochen und der gesammte darin befindliche Vorrath entwendet.

Die Thäter sind noch nicht eruiert.

Garten-Concert. Im Floegel'schen Garten findet morgen bei günstiger Witterung nach längerer Pause ein Concert statt. Entrée 20 kr.

Pneumatische Abstimmung. Die Parlamente werden künftighin ihre kostbare Zeit nicht mehr mit dem Abstimmen zu vergeuden haben. Der Ingenieur Herr Mayerhofer hat einen pneumatischen Abstimmungsapparat erfunden, mit dem jede Abstimmung in einigen Sekunden absolvirt und aufs Genauste festgestellt werden kann. Jeder Abgeordnete braucht nur auf den an seinem Pult befindlichen Taster zu drücken und sein Votum ist konstatiert. Wenn sich die Erfindung, die eben der Besichtigung und Prüfung unterzogen wird, bewährt, werden den Vertretungskörpern oder überhaupt größeren Versammlungen die Abstimmungen wesentlich erleichtert. Die Sorge des Präsidenten, daß er die Abstimmenden durch das Aufstehen nicht zu sehr belästigt, die Sorge, daß er bei dem Abzählen der Stimmenden sich vielleicht eines Irrthums schuldig gemacht, wird verschwinden. Sobald der Präsident sein „Meine Herrn! Ich bitte loszudrücken!“ verkündet zeigt ihm auch schon der Apparat, wer und wie jeder der Anwesenden gestimmt.

Die **französischen Krondiamanten.** Die Krondiamanten in Paris repräsentiren einen kommerziellen Werth von 20.060.260 Francs 1. Centime. Die hauptsächlichsten Gegenstände bilden die Krone die aus 5206 Diamanten, 146 Rauten, 59 Saphiren besteht, deren Gewicht 1872 Karat ist. Diese Edelsteine sind auf 14.686.904 Francs 89 Centimes geschätzt. Ferner zwei Schwerter, der Stern des Ordens vom heiligen Geiste im Werthe von 326.000 Francs vier prachtvolle Schmucke aus Diamanten, Smaragden und Türkisen, ein Federbusch der Königin Marie Antoniette im Werthe von 273.119 Francs u. s. w. In dieser Aufzählung ist weder der „Regent“ noch der „Sancy“ begriffen, die zwei Edelsteine, deren Geschichte Jeder mann kennt.

Ein **gräßliches Trauerspiel** ereignete sich zu Aquino in der Provinz Caserta. Eine Familie von Landleuten, bestehend aus dem Vater, der Mutter und zwei Söhnen, von denen der eine Witwer, der andere verheirathet und Vater eines siebenjährigen Mädchens, theilten sich in die Bohnerente und geriethen in Streit miteinander, weil der Wittwer auch für seine verstorbene Frau einen Antheil begehrte. Da aber sein Begehren von der Familie nicht angenommen wurde, lief er wüthend nach Hause, ergriff eine Kinte und schoß auf seine Mutter, die augenblicklich todt blieb, während zwei Schüsse aus derselben Waffe das siebenjährige Mädchen tödlich trafen. Dann begab er sich mit Pistole und Dolch bewaffnet aufs Feld und schoß auf seinem Vater. Da er aber bemerkte daß dieser noch lebe er mordete er ihm mit mehreren Dolchstichen. In diesem Augenblicke erschien der verheirathete Bruder kaum hatte ihm der Mörder erblickt, so stürzte er auf ihn zu und stieß ihm den Dolch mit solcher Gewalt in die Seite, daß die Waffe darin stecken blieb. Der Unglückliche starb in der Nacht darauf. Diese Bluttthat hat natürlich ein ungeheures Aufsehen erregt und am 1. Juli waren die Leichen in der Kirche Madonna della Libera öffentlich zur Schau ausgestellt.

Bezüglich des Schulplanes unserer Gymnasien hat der Unterrichtsminister an die Oberdirektoren und Direktoren ein Reskript erlassen, in welchem er die Nothwendigkeit einer gründlichen Umgestaltung des gegenwärtig zu Recht bestehenden Schulplanes betont, die vielfachen Mängel desselben in schonungsloser Weise

